

Melitaea aurinia Rott.

In het Wageningische Binnenveld, waar *Melitaea aurinia* nimmer zeldzaam is, vloog ze dit jaar in zeer groot aantal. Het zou niet moeilijk zijn geweest, er in de eerste helft van Juni in kort tijdsbestek honderden te vangen. De Heer A. J. L a n z was zoo vriendelijk, mij een deel van zijn vangst af te staan; bovendien was ik in de gelegenheid nog vele andere exx. nauwkeurig te bezien. Palaearctisch is deze soort zeer variabel, doch ook de exx. van het Binnenveld zijn het in hooge mate. Onze Catalogus geeft slechts een drietal afwijkingen, die ik nog niet hier aantrof.

De exx. van hier zijn niet bijzonder groot. Hun vlucht wisselt van 31—43 m.m. 't Zijn echter in 't algemeen prachtig bonte dieren, vooral bij de ♀♀ komen schitterende dieren voor. Van de exx. van Eelderwolde in de coll. van de Landbouwhoogeschool zijn het vooral de verdonkerde vormen, die de aandacht trekken. In het Binnenveld werd van de ab. *obscurata* Krul tot nu slechts één ex. gevangen. Van de voor ons land nog niet vermelde ab. *sesostris* Schultz werden echter 3 exx. gevangen. Deze ab. mist in het wortelveld van de onderzijde der achtervleugels de gele vlekken, waardoor het eenkleurig bruin is.

Van de eveneens voor ons land nieuwe ab. *virgata* Tutt werden 2 exx. gevangen. Bij deze ab. is de lichtere middenband van de voorvl. niet gedeeld, zoodat een bredere band op het midden daarvan ontstaat.

Een laatste afwijking is moeilijk onder één bepaalde vorm onder te brengen. De bovenkant is een *obscurata*-vorm, de onderzijde, wat de achtervl. betreft een *sesostris*-vorm. Terwijl het wortelveld, zooals *sesostris* betaamt, eenkleurig bruin is, steekt de rest echter prachtig lichtgeel daarbij af. 't Is bijna een ab. *sebalus* Schultz, wijl er slechts enkele van de zwarte punten in aanwezig zijn. De onderkant van den bovenzvleugel is, behalve een paar zwarte vegen, vrijwel zonder teekening. Vermoedelijk hebben we met een temperatuurvorm te doen.

Dit alles zijn echter slechts, wat men zou kunnen noemen de buitengewone afwijkingen, alle behoorlijk van een naam voorzien. Er zijn echter nog naamloozen, die nog nimmer om een naam vroegen en er ook geen van noode hebben. Een ervan, die niet al te zeldzaam is en geen *obscurata*-vorm, heeft op den voorvleugel aan het midden van den binnenrand steeds een groote zwarte vlek. Een van de bontste vormen heeft niet slechts aan den achtervleugelrand prachtige lichte halve maantjes, die trouwens zelden ontbreken, maar ook aan den bovenzvleugelrand, waar slechts de bontste ex. ze bezitten. Van andere kleinere afwijkingen zwijgen we, omdat ze legio zijn bij dit variabele dier.

Bennekom.

J. C. CETON.